

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Boudové Zvěřinové a soudkyň JUDr. Danuše Kudrnové a Mgr. Kateřiny Frankové ve věci

nezletilého: **M. J.**, narozený dne [redacted]
bytem trvale [redacted]
zastoupený opatrovníkem městskou částí Praha 3
sídlem Havlíčkovo nám. 700/9, 130 85 Praha 3

syna rodičů: **Mgr. K. J.**, narozená dne [redacted]
bytem trvale [redacted]
pro doručování: [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Zuzanou Candigliota
sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno

M. J., narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Ilonou Budkovou
sídlem Medkova 909/88, 149 00 Praha 4

o změně výchovy, o úpravě styku, o nahrazení souhlasů matky, o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu Praha - západ ze dne 22. dubna 2025, číslo jednací 0 P 383/2023-1073,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se
1. mění ve výrocích I. až III. tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

- 1.1 otec je povinen a oprávněn pečovat o nezletilého M [REDACTED] po celý kalendářní rok s výjimkou péče matky v rozsahu podle výroku I., odst. 1, bod 1.2 tohoto rozsudku,
- 1.2 matka je povinna a oprávněna pečovat o nezletilého M [REDACTED]
 - 1.2.1 v každém lichém kalendářním týdnu v roce od pátku od 16:00 hodin do neděle do 18:00 hodin,
 - 1.2.2 o jarních prázdninách v každém lichém kalendářním roce v termínu vyhlášeném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pro obvod, ve kterém se nachází škola, kterou nezletilý M [REDACTED] navštěvuje, od pátku předcházejícího týdnu jarních prázdnin od 16:00 hodin do neděle, kterou jarní prázdniny končí, do 18:00 hodin,
 - 1.2.3 o velikonočních prázdninách v každém sudém kalendářním roce od středy předcházející začátku prázdnin od 16:00 hodin do Velikonočního pondělí do 18:00 hodin,
 - 1.2.4 o hlavních školních prázdninách v každém kalendářním roce od 15. 7. od 10:00 hodin do 1. 8. do 18:00 hodin a od 16. 8. od 10:00 hodin do 31. 8. do 18:00 hodin,
 - 1.2.5 o podzimních školních prázdninách, jejichž počátek stanoví pro každý školní rok Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, trvajících dva dny a přiřčených ke státnímu svátku 28. října, k sobotě a neděli bez ohledu na pořadí, v jakém budou tyto dny za sebou následovat, v každém kalendářním roce ode dne předcházejícího tomuto období od 16:00 hodin do posledního dne tohoto období do 18:00 hodin,
 - 1.2.6 o vánočních prázdninách v každém sudém kalendářním roce od 22. 12. od 16:00 hodin do 25. 12. do 18:00 hodin a v každém lichém kalendářním roce od 25. 12. od 18:00 hodin do 2. 1. následujícího roku do 18:00 hodin,
- 1.3 rodič, jehož péče začíná, převezme nezletilého v místě bydliště rodiče, jehož péče končí,
- 1.4 otcí se ukládá povinnost zdržet se při předávání nezletilého M [REDACTED] v souvislosti s péčí rodičů o něho jakýchkoli emotivních a impulzivních projevů týkajících se jeho vztahu k matce a její rodině, zvyšování hlasu a jiného jednání, které by mohlo v nezletilém M [REDACTED] vzbuzovat úzkost, obavy nebo jiné pro něho nežádoucí reakce,
- 1.5 matce se ukládá povinnost zdržet se při předávání nezletilého M [REDACTED] v souvislosti s péčí rodičů o něho jakýchkoli emotivních a impulzivních projevů týkajících se jejího vztahu k otcí a jeho rodině, zvyšování hlasu a jiného jednání, které by mohlo v nezletilém M [REDACTED] vzbuzovat úzkost, obavy nebo jiné pro něho nežádoucí reakce;
- 1.6 otec je povinen v době výkonu své péče o nezletilého umožnit matce stýkat se s nezletilým M [REDACTED] prostřednictvím videohovoru přes aplikaci WhatsApp v termínu dle dohody rodičů, a nedohodnou-li se, tak v každém sudém kalendářním týdnu v roce v úterý a ve čtvrtek od 18:00 do 18:15 hodin a v každém lichém kalendářním týdnu v roce v úterý od 18:00 do 18:15 hodin, a za tímto účelem je povinen umožnit nezletilému přístup do aplikace WhatsApp, poskytnout mu součinnost směřující k realizaci hovoru a matce do tří dnů od

právní moci tohoto rozsudku sdělit číslo mobilního telefonu, z něhož bude nezletilý komunikovat;

- 1.7 matka je povinna s účinností od právní moci tohoto rozsudku přispívat na výživu nezletilého M. [REDAKCE] částkou 2 400 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce,

2. potvrzuje ve výrocích IV. a V.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ani před soudem odvolacím.

Odůvodnění:

- Okresní soud Praha – západ jako soud prvního stupně shora označeným rozsudkem změnil rozsudek Okresního soudu Praha – západ č. j. 27 Nc 46/2021-433 ze dne 15. 9. 2022 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 126 Co 16/2023-651, pokud jím byla upravována výchova a výživa nezletilého, tak, že se nezletilý svěřuje do péče otce (výrok I.) a matka je povinna počínaje dnem právní moci tohoto rozsudku přispívat na výživu nezletilého částkou 1 500 Kč měsíčně vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám otce (výrok II.). Dále rozhodl, že matka je oprávněna stýkat se s nezletilým každý lichý kalendářní týden v roce od pátku od 14:00 hodin do neděle do 18:00 hodin, každý lichý kalendářní rok v době jarních prázdnin od posledního dne výuky od 14:00 hodin do poslední soboty do 18:00 hodin, během velikonočních prázdnin každý sudý kalendářní rok od posledního dne výuky od 14:00 hodin do Velikonočního pondělí do 18:00 hodin, během letních prázdnin od 15. 7. od 10:00 hodin do 1. 8. do 14:00 hodin a od 16. 8. od 10:00 hodin do 31. 8. do 18:00 hodin, během podzimních prázdnin každý lichý kalendářní rok od posledního dne výuky od 14:00 hodin do posledního dne prázdnin do 18:00 hodin, během vánočních prázdnin v každém sudém kalendářním roce od posledního dne výuky od 14:00 hodin do 25. 12. do 18:00 hodin a v každém lichém kalendářním roce od 25. 12. od 18:00 hodin do posledního dne prázdnin do 18:00 hodin, s tím, že místem předání a převzetí nezletilého je bydliště otce (výrok III.). Soud prvního stupně tímto rozsudkem dále nahradil souhlas matky s ukončením povinné školní docházky nezletilého v Základní škole a mateřské škole [REDAKCE] (výrok IV.) a souhlas matky s povinnou školní docházkou nezletilého od školního roku 2025/2026 pouze v základní škole [REDAKCE] (výrok V.), zamítl návrh na předběžnou vykonatelnost výroků IV. a V. tohoto rozsudku (výrok VI.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok VII.).
- Rozsudek soud prvního stupně ve vztahu k úpravě péče odůvodnil tím, že dříve nastavená symetrická střídavá péče rodičů je zcela nevyhovující. Především se započítím povinné školní docházky nezletilého se začaly objevovat potíže, které představují podstatnou změnu odůvodňující novou úpravu. V důsledku střídání v péči rodičů po týdnu je nezletilý fakticky nucen navštěvovat dvě základní školy, což je pro něho nevyhovující. Nezletilý není schopen si vytvořit adekvátní společenské vazby a nezapadá do kolektivů. Domněnku matky, že je to osobností nezletilého spíše než stanovenou střídavou péčí, soud prvního stupně nesdílel, nicméně uvedl, že i v případě, že by to tak bylo, bylo by vhodné nezletilému začlenění do kolektivu usnadnit, ne mu to naopak ztěžovat neustálým střídáním kolektivů. Střídání školských zařízení však přináší i další problém, kdy nezletilý se v té které škole nachází v probírané látce buď pozadu či popředu. To mu pak v zásadě znemožňuje se efektivně vzdělávat, což je o to důležitější, když je nezletilý v první třídě, kde jsou budovány nutné předpoklady pro další vzdělávání. Je tedy zjevné, že režim péče o nezletilého bude muset být do budoucna nastaven tak, aby nezletilý navštěvoval pouze jednu základní školu. S ohledem na to, že matka se přestěhovala sice zpět do místa svého původního bydliště, které je však stále od místa současného bydliště otce vzdáleno téměř hodinu cesty automobilem, je střídavá péče prakticky vyloučena. Soud proto svěřil nezletilého do výlučné péče. Při výběru vhodného rodiče soud prvního stupně vyšel ze Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

skutečností, že nezletilý je lépe navázán na ZŠ [REDAKCE], kde má více kamarádů ze své vlastní třídy, u otce také provozuje celou řadu mimoškolních aktivit a je tak předpoklad, že bude-li je navštěvovat každý týden, bude prohlubovat vazby nejen s dětmi ze své třídy, ale také z kolektivu dětí při jednotlivých aktivitách. Soud dále zohlednil postoj matky, která odmítala své potřeby podřídít potřebám nezletilého, přičemž uvedla, že si nepřeje, aby střídání zasahovalo do života její rodiny, nové bydlení nehledala s ohledem na zájmy nezletilého při střídání škol nebo péče jako takové. Také bagatelizovala problémy nezletilého související se střídáním školských zařízení, kdy se je snažila odůvodnit jeho povahou. Matka ani nerespektuje odborný názor lékařů a preferuje alternativní přístup k léčbě, který nezletilému může dle názoru soudu uškodit. Ze všech uvedených důvodů soud prvního stupně shledal jako vhodnějšího rodiče pro péči o nezletilého otce. Pro nezletilého má vhodné bytové podmínky, dokáže se o syna řádně starat, dbá jeho školní docházky a zajišťuje mu mimoškolní aktivity.

3. Vzhledem k tomu, že byl nezletilý svěřen do péče otce, přičemž je v jeho zájmu, aby i nadále byl v pravidelném kontaktu s matkou, soud prvního stupně zároveň upravil styk matky s nezletilým. Při stanovení rozsahu styku zohlednil skutečnost, že nezletilý bude plnit povinnou školní docházku v ZŠ [REDAKCE] a matka uvedla, že si nepřeje nezletilého do školy dovážet. Je tak možné upravit styk pouze ve víkendových dnech. Takto soud styk upravil jednou za 14 dní. Dále umožnil matce styk v době jarních, velikonočních a podzimních prázdnin tak, že se rodiče budou střídat v závislosti na lichém a sudém roce. Styk v době letních prázdnin soud upravil tak, že nezletilý bude v péči každého z rodičů vždy polovinu července a polovinu srpna. Rovněž styk o vánočních prázdninách upravil tak, aby byla péče rovnoměrně rozdělena mezi oba rodiče. S ohledem na výlučnou péči otce pak bylo jako místo předání nezletilého určeno vždy bydliště otce.
4. Ve vztahu k výživném soud prvního stupně zohlednil potřeby nezletilého, který je žákem prvního stupně základní školy, dochází na běžné mimoškolní aktivity, které nevyžadují hrazení vysokých nákladů, a nemá žádné zvýšené výdaje. Jeho potřeby tak zcela odpovídají běžným potřebám dětí jeho věku. Dále soud zohlednil majetkové poměry, možnosti a schopnosti matky. Ta vlastní polovinu rodinného domu v [REDAKCE], vlastníkem druhé poloviny je její partner, se kterým sdílí společnou domácnost. Koupí domu financovali hypotečním úvěrem ve výši 7 000 000 Kč, hypoteční splátky činí 36 440 Kč měsíčně. Příjem matky je tvořen rodičovským příspěvkem ve výši 6 250 Kč měsíčně. Na účtech má úspory ve výši cca 38 000 Kč s tím, že souhrn debetních operací v posledních dvou letech na jejím osobním účtu činil 2,5 mil. Kč. V rámci vypořádání společného jmění s otcem matka obdržela částku 450 000 Kč. Příjem partnera matky v roce 2023 činil cca 60 000 Kč měsíčně čistých, přičemž k jeho příjmu je nutné přihlídnout, neboť s matkou tvoří společnou domácnost a nepochybně se tak podílí na úhradě společných potřeb. Matka dále vlastní část rodinného domu v [REDAKCE], ve kterém žije její matka. Kromě nezletilého M [REDAKCE] má matka vyživovací povinnost k synovi D [REDAKCE], se kterým je na rodičovské dovolené. S ohledem na zjištěné poměry soud prvního stupně uložil matce platit výživné pro nezletilého M [REDAKCE] ve výši 1 500 Kč měsíčně.
5. Ve vztahu k nahrazení souhlasu matky ve věci docházky nezletilého do základní školy soud prvního stupně rozsudek odůvodnil tím, že střídání jednotlivých školských zařízení nezletilému silně neprospívá. Nezletilý není schopen se řádně začlenit ani do jednoho kolektivu, v probírané látce je vždy buď pozadu nebo naopak popředu, a není schopen si navyknout na prostředí škol. Je proto v jeho nejlepším zájmu jak po stránce sociální a výchovné, tak po stránce studijní, aby navštěvoval pouze jednu základní školu. Při výběru školy soud vycházel ze zjištění, že v ZŠ [REDAKCE] je nezletilý lépe adaptován, když zde má více kamarádů. Navíc byl svěřen do výlučné péče otce, z jehož bydliště má do této školy blíže, a nebude tak zatížen zdlouhavým dojížděním do ZŠ [REDAKCE]. ZŠ [REDAKCE] se tak jeví jako vhodnější volbou pro plnění školní docházky nezletilého.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

6. Proti rozsudku soudu prvního stupně, a to výslovně proti výrokům I. až V., podala v zákonné lhůtě odvolání matka. Namítla, že soud nepřiměřeně zasáhl nejen do jejích rodičovských práv a do jejího ústavně zaručeného práva na ochranu soukromého a rodinného života, ale také do práv nezletilého, neboť zcela ignoroval jeho přání a také jeho zájem s ohledem zejména na zachování rodinných vazeb s matkou a mladším bratrem. Tím je zasaženo i do práv bratra nezletilého – D. [REDAKCE], který má rovněž právo na zachování rodinných vazeb s nezletilým M. [REDAKCE]. Sám nezletilý M. [REDAKCE] s rozhodnutím soudu nesouhlasí, je z něj zdrcený a nešťastný. Soud prvního stupně změnil úpravu vztahů rodičů a nezletilého v neprospěch matky, podle matky však uváděné důvody nezavdávají příčinu pro takto zásadní změnu. Nezletilý dosud zvládal navštěvovat dvě školy, z toho vyplývající drobné problémy vznikají z podstaty střídavé péče a dvou škol. Mnohem podstatnější je zachování vztahu nezletilého k oběma rodičům a na straně matky i rozvíjení vazby s mladším sourozencem, což nebylo vůbec zohledněno. Odvolání matky směřuje proti svěření nezletilého do výlučné péče otce, což bylo nepřiměřené a v rozporu se zájmem dítěte i dosavadní péčí obou rodičů. V této souvislosti matka poukazovala i na to, že bydliště nezletilého nebylo určeno v souladu s poslední dohodou rodičů a bylo jednostranně změněno otcem bez souhlasu matky. Odvolání směřuje i proti výživnému, jehož výše byla stanovena nepřiměřeně vzhledem k příjmům a životní situaci matky a zároveň bez zohlednění poměrů otce. Namítáno bylo i nespravedlivé nastavení úpravy styku včetně zcela jednostranného systému předávání nezletilého, kdy je celá logistická zátěž přenesena výlučně na matku, bez jakéhokoli odůvodnění. Odvolání rovněž směřuje proti úpravě školní docházky. Ve všech těchto oblastech, jak matka namítla, soud prvního stupně zatížil řízení vadami, které měly zásadní dopad na výsledek rozhodnutí.
7. Ohledně úpravy péče o nezletilého matka s poukazem na judikaturu Ústavního soudu namítla, že soud opomenul posouzení citových vazeb a emocionálního vývoje nezletilého, které jsou nesmírně důležitou složkou zdravého rozvoje jednotlivce a musí být soudem posuzovány v první řadě. Respektování sourozeneckého vztahu je zvláště významné, žijí-li sourozenci v jedné domácnosti. Nucené rozdělení sourozenců je způsobitelné narušit blízkou vazbu mezi nimi, která v období jejich dětství a dospívání spoluvytváří jejich rodinné prostředí, přispívá ke vzájemné důvěře a podpoře a v mnoha směrech ovlivňuje jejich vývoj. Soud prvního stupně naprosto ignoroval obrovský zásah, který jeho rozhodnutí o styku s matčinou částí rodiny jednou za 14 dní bude mít na citové vazby s matkou a jeho mladším sourozencem. Nevzal v úvahu názor nezletilého, který dle judikatury Ústavního soudu musí být vnímán jako zásadní vodítko při hledání nejlepšího zájmu dítěte. Skutečnost, že nezletilý chce trávit dokonce více času u matky a svého sourozence než u otce, nebyla soudem vzata v úvahu, a dokonce bylo rozhodnuto v přímém rozporu s přáním nezletilého (na OSPOD uvedl, že kvůli svému bratrovi by chtěl trávit u matky dva týdny a u otce pouze jeden týden). Pro nezletilého je vztah s jeho bratrem mimořádně důležitý, tento aspekt práva nezletilého na rodinný život soud zcela ignoroval. Nezletilému informaci o rozsudku sdělil otec, nezletilý z toho byl naprosto zdrcený a nešťastný. Zpočátku se po této informaci ani nechtěl od matky vzdalovat a spát sám. Dle jeho slov jsou pro něj matka a bratr mnohem důležitější než spolužáci ve škole. Chtěl by zůstat ve škole v [REDAKCE], má to tam rád a nechce školu a spolužáky opouštět. Říká, že chce mít kamarády ve škole u mámy, s kterými bude chodit ven. Hlavně ale nechce, aby byl tak razantně omezen jeho kontakt s matkou a bratrem, což ho trápí nejvíce. Při odjezdu od matky k otci nyní pokaždé brečí a chce zůstat u matky. Dříve se takto nechoval. Soud prvního stupně dle matky dále pochybil, když přičítá matce k tíži obecné zápory střídavé péče, jako je vzdálenost bydlišť rodičů či adaptační náročnost střídání, které jsou u střídavé péče časté už z principu jejího fungování. V tomto směru Ústavní soud konstatoval, že jsou soudy povinny vyvarovat se paušálních argumentů proti střídavé péči bez vypořádání konkrétních okolností stojících střídavé péči na překážku. Poukazoval na to, že rozdíl mezi výlučnou péčí o nezletilého, s širokou úpravou styku s nepečujícím rodičem, a střídavou péčí není jen formální, je symbolicky a psychologicky důležitý nejen pro rodiče, ale i pro dítě samotné. Obecné soudy by při naplnění všech kritérií měly volit

model střídavé (byť i nestejnomyšlné) péče (nález Ústavního soudu ze dne 8. 2. 2023, sp. zn. I. ÚS 3350/22). Dle matky zrušení střídavé péče a svěřením nezletilého do výlučné péče otce není dostatečně odůvodněno okolnostmi případu, čímž je porušeno právo matky na péči o děti a jejich výchovu. Jediné zdůvodnění soudu jsou větší navázanost nezletilého na ZŠ [REDAKCE] a mimoškolní aktivity u otce. Takto soud posoudil „zájem“ nezletilého bez něj, vůbec se nezabýval tím, co si přeje on sám, jaké jsou jeho zájmy a priority, co má rád. U matky má sice jeden kroužek, ale je to proto, že více jich nechtěl, že jich má dost u otce. Pohybové kroužky u matky nepotřebuje, protože pohyb měl celé odpoledne v družině, na rozdíl od ZŠ [REDAKCE], kde nemají vlastní zahradu a chodí ven jen na chvíli na nedaleké hřiště. Toto soud naprosto ignoruje a upřednostňuje otce z absurdních důvodů, že nezletilému zajišťuje více kroužků, jak kdyby to byl základ spokojeného života. Další argumenty jsou kamarádi nezletilého. Matka připustila, že otázka kamarádů není u nezletilého optimální s ohledem na dva školní kolektivy, nicméně se to dalo očekávat a není to tak zásadní důvod, aby byl nezletilý tak výrazně omezen v právu na rodinný život s matkou a sourozencem. Závěr soudu, že matka nerespektuje odborný názor lékařů a preferuje alternativní přístup k léčbě, který nezletilému může dle názoru soudu škodit, není nic jiného než dojmologie a nepřátelský postoj soudu k matce. Nebylo prokázáno, že by matka nezletilého nějak poškozovala na zdraví. Alternativní přístup k léčbě může být v mnoha ohledech pro zdraví šetrnější a rozhodně je právem matky s ohledem na její právo na svobodu myšlení a svědomí, nikoli důvodem k omezování její péče. V odvolání matka poukazovala na to, že od rozhodnutí soudu prvního stupně došlo k několika významným změnám, které zpochybňují původní závěry o tom, co je v nejlepším zájmu dítěte. V tomto směru matka uvedla, že dne 24. až 25. 5. 2025 otec odjel bez nezletilého na dovolenou do Egypta, přičemž matce nenabídl možnost převzít si syna na tuto dobu do péče. Místo toho jej ponechal celý víkend ve společnosti otcovy partnerky, navíc za situace, kdy musela pracovat, takže z nezletilého se tak fakticky stal pomocník v zaměstnání této osoby. Dále otec nedovoluje nezletilému si s matkou vůbec telefonovat, ač o to má matka zájem. Dle matky přístup otce prokazuje, že má zájem o „výhru“ ve sporu o péči, nikoli skutečný zájem o to nejlepší pro nezletilého. Matka proto žádá o stanovení střídavé péče obou rodičů.

8. K otázce bydliště nezletilého matka v odvolání namítla, že původně se rodiče shodli na bydlišti na malém městě na Praze – západ, nikoli v hlavním městě Praze. Mělo by být respektováno to, jaká byla poslední dohoda rodičů. Je to matka, kdo se vrátil zpět do tohoto regionu, kde je klidnější prostředí pro výchovu nezletilého, zároveň je to kousek do Prahy. Otec zcela změnil tuto dohodu, matka nikdy nesouhlasila a nadále nesouhlasí s tím, aby nezletilý vyrůstal ve velkoměstě. Tím, že soud rozhodl v rozporu s touto poslední dohodou rodičů, aniž by prokázal změnu poměrů nebo závažné důvody, nepřipustně zasáhl do výkonu rodičovských práv matky.
9. Námitky matky v odvolání se týkaly též stanoveného výživného, přičemž poukazovala na to, že výživné nesmí vést k ohrožení životní úrovně povinného rodiče, zvláště pokud má další vyživovací povinnost. Výživné ve výši jedné čtvrtiny veškerého příjmu je likvidační a neodpovídá ani doporučením Ministerstva spravedlnosti. Matka doložila, že její příjmy jsou na úrovni rodičovského příspěvku, pečuje navíc o další nezletilé dítě a současně nese náklady na zajištění bydlení pro celou rodinu. Náklady na hypotéku zatím nehradí, protože nemá z čeho. I přesto soud prvního stupně dovodil, že se její finanční situace oproti předchozímu období zlepšila, ač tento závěr žádný konkrétní podklad neospravedlňuje. Matka přitom hradí většinu výdajů spojených s běžnou péčí o nezletilého v čase, kdy je u ní, tedy stravu, oblečení, obuv, školní pomůcky, hygienu, hračky, volnočasové aktivity a další potřeby. K tomu soud nepřihlédl. Za zcela nepřijatelné matka označila to, že si soud vyžádal daňové přiznání jejího partnera, který není účastníkem řízení a nemá vůči nezletilému žádnou vyživovací povinnost. Takový zásah do práv třetích osob nebyl nikterak odůvodněn, a především k němu chybí jakýkoli zákonný podklad. Jedná se o překročení pravomoci soudu. Nadto ze strany soudu prvního stupně byla porušena

zásady rovnosti účastníků, když matka byla vyzvána k doložení veškerých finančních toků včetně partnerových, otec nikoli. Nebyly ani zjišťovány příjmy partnerky otce.

10. Ve vztahu k úpravě styku matka v odvolání namítla, že jí měl být stanoven mnohem širší styk a možnost telefonických nebo online hovorů nezletilému v průběhu týdne. Opětovně poukazovala na to, že Ústavní soud ve své judikatuře zdůrazňuje zájem dítěte na péči obou rodičů, pokud nejsou vztahy s nezletilým silně narušeny. Pokud by tedy soud trval na převažující péči otce, matka by žádala i o styk nejen od pátku, ale třeba již od čtvrtka, kdy by se nezletilý učil s ní doma, neboť s ohledem na své vysokoškolské vzdělání je k tomu plně kompetentní. Také by žádala více víkendů (např. tři víkendy) a více času o prázdninách. Ohledně místa předání a převzetí nezletilého matka namítla, že takové nastavení, jak učinil soud prvního stupně (předávání výlučně v místě bydliště otce) je zcela nevyvážené a pro matku zcela nepřiměřeně zatěžující, a to zejména s ohledem na její aktuální rodinnou situaci. V tomto směru matka poukazovala na to, že pečuje ještě o mladšího sourozence nezletilého. Soudem nastavený režim je jednak organizačně a časově náročný, ale je také v rozporu s obvyklou rozhodovací praxí soudů. Je zjevné, že stanovení místa předávání v bydlišti otce je „trest“ pro matku za to, že nebyla ochotna nezletilého dovážet do ZŠ [redacted], neboť soudkyni se to nezdálo daleko. Nejde však pouze o vzdálenost, ale také o zcela nevhodný čas předávání s ohledem na odpolední spánek mladšího syna matky. Soud se nesnažil najít řešení, které by co nejvíce respektovalo potřeby všech dotčených subjektů včetně zájmů obou dětí, a namísto toho zvolil řešení, které vyhovuje pouze otci. Přitom nebylo prokázáno, že by otec nebyl schopen dopravu nezletilého zajišťovat.
11. Ve věci školní docházky matka namítla, že právě volbou jedné konkrétní školy bylo primárně motivováno rozhodnutí soudu o svěření nezletilého do výlučné péče otce, bez náležitého zohlednění všech relevantních skutečností a bez řádného dokazování. Nutnost tohoto kroku není důkazně podložena žádným znaleckým posudkem nebo jinými odbornými závěry, je postaven jen na odporu učitelky ze ZŠ [redacted], která je proti střídání. Tato učitelka však není žádný nestranný odborník, který by objektivně posoudil všechny související otázky. Matka poukazovala na zprávu třídní učitelky ze ZŠ [redacted] ze dne 8. 1. 2024, z níž vyplývá, že nezletilý střídavou péčí zvládá, tudíž není dán žádný závažný důvod ke změně. Rovněž OSPOD se na jednání dne 22. 4. 2025 vyjádřil, že ponechat dvě školy je také řešení, případně navrhoval, aby matka měla nezletilého tři pátky. I OSPOD tedy navrhoval řešení, které je více v zájmu dítěte. Pokud soud zvolil tak razantní řešení, které má závažné dopady na nezletilého a nerespektuje jeho přání, mělo být toto řešení objektivně podloženo znaleckým posudkem, případně zprávami psychologa nebo dalšími objektivními důkazy. To se však nestalo. Navíc, pokud soud měl rozhodovat o školní docházce jako určujícím faktoru, měl přihlídnout k poslední dohodě rodičů, která zněla tak, že nezletilý bude žít na malém městě. Měl se tak přiklonit ke škole v [redacted]. V tomto směru matka poukazovala na výhody Základní školy [redacted] oproti Základní škole [redacted], které nebyly soudem vzaty v potaz. Třídy v [redacted] jsou menší (cca 20 dětí oproti 30 dětem na [redacted]), což umožňuje individuálnější přístup pedagogů. Navíc je pravděpodobné, že nezletilý bude v určitých předmětech dlouhodobě potřebovat podporu, a matka má z objektivního hlediska lepší předpoklady tuto pomoc zajistit, a to nejen svojí odborností, ale i dostupností (plánuje zůstat v domácnosti či pracovat na částečný úvazek kvůli péči o mladšího syna). Oproti tomu v ZŠ [redacted] nezletilý po 3. třídě nebude mít možnost navštěvovat školní družinu a bude tedy čekat sám na otce v jeho domácnosti, případně trávit čas s jeho neustále se střídajícími partnerkami. Z hlediska zdraví a příznivého životního prostředí představují [redacted] zdravější a bezpečnější lokalitu než hustě osídlená oblast [redacted]. Nižší dopravní zatížení, méně hluku, méně světelného smogu i nižší koncentrace patogenů činí [redacted] z hlediska zdraví nezletilého vhodnějším prostředím. V současné době také již není aktuální údaj, že nezletilý má více kamarádů v Praze než v [redacted], neboť v [redacted] má kamarády jak ve třídě, tak v družině, a vazby se dále rozšířily i během pobytu na škole v přírodě. V [redacted] také navštěvuje kroužek programování, který má velmi rád. Rozhodnutí soudu v tomto směru postrádá jak věcné odůvodnění, tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

respekt k právům dítěte i k rovnováze mezi rodiči. Dle názoru matky by měla být zachována docházka nezletilého do škol tak, jak tomu bylo doposud, neboť je to za aktuální situace pro nezletilého nejvhodnější řešení. Navrhla tudíž zrušení výroků o nahrazení souhlasu matky ohledně školní docházky nezletilého.

12. V závěru podaného odvolání matka s poukazem na předchozí námitky uvedla, že soud prvního stupně nedostatečně zjistil skutkový stav, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a věc nesprávně právně posoudil. Navrhla, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a buď řízení zastavil nebo rozhodl tak, že uspořádání bude navráćeno do předchozí podoby (dle rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 15. 9. 2022, č.j. 27 Nc 46/2021-433), která byla funkční, spravedlivá a odpovídala zájmům nezletilého. Primárně se matka domáhá zachování/obnovení střídavé péče obou rodičů a ponechání možnosti, aby nezletilý navštěvovat dvě základní školy tak, jak tomu bylo doposud. Toto uspořádání nezletilý zvládal, byl na něj zvyklý, nevykazoval žádné závažnější potíže a umožňovalo mu to rovnoměrně rozvíjet vztah jak s otcem, tak s matkou i mladším sourozencem. Pokud by však odvolací soud dospěl k závěru, že návštěva dvou škol není pro nezletilého vhodná (k čemuž ale zatím nebylo provedeno dostatečné dokazování) a svěřením do výlučné péče je nezbytné, matka navrhla, aby byl nezletilý svěřen do její výlučné péče. Tato varianta nejlépe odpovídá zájmům nezletilého ze tří hlavních důvodů. Prvním je, že v domácnosti matky má každodenní a přirozený kontakt se svým mladším sourozencem, druhým důvodem je skutečnost, že matka žije v prostředí, které odpovídá poslední dohodě rodičů o klidném a stabilním způsobu života nezletilého, a třetím důvodem je, že škola v místě bydliště matky má menší kolektiv a celkově jde o klidnější, bezpečnější a zdravější místo, které lépe odpovídá potřebám a rozvoji nezletilého. V případě svěřením nezletilého do výlučné péče matky matka navrhla otci stanovit výživné v souladu s doporučujícími tabulkami a skutečné příjmové a majetkové situaci každého z rodičů a dále zrušit výroky IV. a V. ohledně nahrazení souhlasů matky v souvislosti se vzděláváním nezletilého a řízení v této věci zastavit.
13. Otec navrhl rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdit s tím, že argumenty matky v odvolání nepředstavují nové skutečnosti ani relevantní změnu poměrů, která by mohla odůvodnit odchýlení se od závěrů soudu prvního stupně. Uvedl, že rozsudek byl vydán na základě řádně provedeného dokazování a při zohlednění všech podstatných okolností případu. Vydání rozsudku je přímým důsledkem chování matky, která po celou dobu řízení systematicky upřednostňuje své vlastní zájmy a potřeby své nové rodiny před zájmy nezletilého M[redacted]. Otec ve svém vyjádření připustil, že nezletilý z rozhodnutí soudu prvního stupně nebyl nadšený, každopádně se s tím velmi rychle vyrovnal a nejevil žádnou změnu chování ani akutní stres. Pokud matka argumentovala tím, že nezletilý pláče a nechce od ní k otci, nejedná se o novou skutečnost, ale o argument, který matka bez jakýchkoli důkazů předkládá již po řadu let v rámci opatrovníckého řízení bez ohledu na to, že jinak provedené důkazy v řízení dlouhodobě prokazují pravý opak. Nezletilý má k otci pevný a láskyplný vztah, čas strávený s otcem nejen zvládá bez potíží, ale zejména jej prožívá aktivně a s radostí. Opakované poukazování matky na údajné odmítání otce ze strany nezletilého tak nelze vnímat jinak než jako účelovou snahu zpochybňovat rodičovské kompetence otce a narušovat obraz, který si soud o skutečných poměrech dítěte již učinil z ostatních důkazů. Pokud matka v odvolání ohledně bydliště uváděla, že se *pouze přestěhovala zpět do regionu, kde rodina dříve společně žila*, otec její argumentaci označil za účelovou a odporující realitě. Poukazoval na to, že to byla nevěra matky, která vedla k jeho odchodu ze společné domácnosti a k usazení na současné adrese. Následně se matka domáhala uzákonění svého předchozího stěhování do [redacted], které však bylo soudem vyhodnoceno jako nezákonné. Teprve na základě rozsudku Okresního soudu Praha – západ ze dne 15. 9. 2022, č. j. 27 Nc 46/2021-433, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2023, č. j. 126 Co 16/2023-651, bylo konstatováno, že nezletilý má dvě bydliště, a to v Praze (na [redacted]) a v [redacted]. Ohledně námitky matky týkající se školní docházky nezletilého otec odkazoval na zprávu ZŠ [redacted], zprávu ZŠ [redacted] a zprávu opatrovníka nezletilého, které shodně

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

poukazovaly na problémy nezletilého s adaptací v kolektivu v rámci obou školních zařízení, kdy jako hlavní problém je spatřováno střídání škol, což má na nezletilého negativní dopady. Vzhledem k tomu, že pedagogové z obou škol s nezletilým pravidelně pracují, mají ho na očích a jsou schopni nejlépe posoudit a vyhodnotit dopady školní docházky ve dvou školách, přičemž shodně doporučují jako vhodné, aby nezletilý docházel nadále pouze do jedné základní školy, je v nejlepším zájmu nezletilého jejich doporučení, stejně jako doporučení opatrovníka, následovat. Matka však dle otce staví svůj vlastní názor vždy nad rozhodnutí, názory a doporučení uvedených institucí. Pokud matka namítla výhody Základní školy v [REDAKCE], otec ve svém vyjádření naopak uvedl, že Základní škola [REDAKCE] se nachází v blízkosti bydliště otce, nabízí široký program edukativních a fyziologických aktivit, klade velký důraz na výuku cizích jazyků, svou výuku zaměřuje i na praktickou přípravu žáků na život, je nadstandardně vybavená, trvale spolupracuje s místním Domem dětí a mládeže, její součástí je navíc i Školní poradenské pracoviště, které spolupracuje s Pedagogicko-psychologickou poradnou pro Prahu [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ke své dovolené v květnu 2025 otec uvedl, že byl na několik dní na tematické dovolené zaměřené na potápění. V té době byla zajištěna plnohodnotná péče o nezletilého, přičemž střídavě se o něj starala babička a otcova partnerka, která je partnerkou otce již více než rok a kterou má nezletilý velmi rád. To také odpovídalo přání nezletilého, kterého se otec předem v tomto směru dotazoval. Ohledně možnosti telefonických kontaktů matky s nezletilým otec uvedl, že si nepamatuje, že by matka v poslední době o ně systematicky žádala, a také sám nezletilý po takových hovorech nikdy netouží. Z předchozích zkušeností je zřejmé, že telefonáty ze strany matky nepůsobily na nezletilého pozitivně. Matka je totiž často využívala jako prostředek k vyslýchání. Podle otce pravidelné hovory tohoto typu nejsou v zájmu nezletilého a jejich absence mu nikterak neškodí, nicméně jejich uskutečňování v žádném případě nebrání. Otec uvedl, že matčiny námitky směřující proti péči otce nejenže neodpovídají realitě, ale naopak dokládají matčinu snahu dezinterpretovat každodenní události. Otec rovněž nesouhlasil s námitkami matky týkajícími se zjišťování majetkových poměrů partnera matky, naopak je označil za absurdní. Jestliže matka žije s partnerem ve společné domácnosti a partner se fakticky podílí na úhradě naprosté většiny jejich životních nákladů, je nejen oprávněním, ale i povinností soudu tuto skutečnost reflektovat.

14. Opatrovník k odvolání matky uvedl, že není v zájmu nezletilého, aby navštěvoval dvě základní školy. Vzhledem k tomu, že se rodiče nedohodli, navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně s tím, že je v zájmu nezletilého.
15. Výrok VI. o zamítnutí návrhu na předběžnou vykonatelnost nebyl odvoláním dotčen, tento výrok nabyl samostatně právní moci a není předmětem přezkumu odvolacím soudem.
16. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 občanského soudního řádu, dále jen o. s. ř.) v řízení postupoval podle zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen z. ř. s.), který upravuje mimo jiné řízení ve věcech péče soudu o nezletilé a ve vztahu k občanskému soudnímu řádu obsahuje speciální právní úpravu. Nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád (§ 1 odst. 3 z. ř. s.), a nevyplývá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu (§ 1 odst. 4 z. ř. s.).
17. Odvolací soud po zjištění, že odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně je přípustné, podala je matka jako účastní řízení, učinila tak v zákonné lhůtě (§ 201, § 202 a contr., § 204 odst. 1 věta první o. s. ř.) a odvolání splňuje náležitosti podle § 205 odst. 1 o. s. ř., přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v mezích odvolání včetně řízení jeho vyhlášení předcházejícího podle § 212 písm. a) a § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání matky je neopodstatněné, nicméně s ohledem na novelu občanského zákoníku účinnou od 1. 1. 2026 je nutné zčásti napadený rozsudek změnit.
18. Na základě přezkoumání dosavadního obsahu spisu soudu prvního stupně odvolací soud nezjistil, že by řízení před soudem prvního stupně trpělo některou ze zmatečnostních vad, Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

uvedených v § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ a odst. 3 o. s. ř. či jinou vadou, která by měla nebo mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, k nimž je odvolací soud povinen přihlížet z úřední povinnosti.

19. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 213 odst. 1, 4 část věty před středníkem o. s. ř., § 21 a § 28 odst. 1 z. ř. s. doplnil dokazování v následujícím rozsahu:
20. Ze zprávy opatrovníka ze dne 27. 11. 2025 odvolací soud zjistil, že po skončení řízení u soudu prvního stupně, kdy byl nezletilý svěřen do péče otce a upraven styk nezletilého s matkou, neshledal otec takto úzký kontakt s matkou v zájmu nezletilého a obrátil se prostřednictvím opatrovníka na matku s návrhem na dohodu. Navrhoval, jak i původně navrhla matka, stanovit režim péče tak, že u matky by byl tři víkendy ze čtyř a že by tyto víkendy byly prodlouženy o pátky, ve kterých by probíhalo samostudium. To by bylo kompenzováno matce v rámci prázdnin a nezletilý by docházel jen do jedné školy. Tato matka odmítla a setrvala na rovnoměrné střídavé péči a docházce nezletilého do dvou škol. V říjnu se na opatrovníka obrátil otec s tím, že nezletilý bude v listopadu 2025 očkován a matka chce syna ponechat u otce celý měsíc, neboť se obává, že by se ona nebo její mladší syn nakazili od nezletilého viry z vakcíny. Následně otec informoval, že přesto, že si v zaměstnání zařídil podmínky, aby mohl o nezletilého pečovat celý měsíc, matka od toho nakonec upustila a trvala na tom, aby péče probíhala v režimu střídání po týdnu. Nezletilý však po příchodu k otci projevoval obavy z prodělaného očkování, které s ním sdílela matka. Nakonec otec zjistil, že nezletilý sice u matky je, ale nemá s ní a mladším bratrem žádný kontakt, pečuje o něj pouze přítel matky. Takový přístup otec neshledal v zájmu nezletilého.
21. Ze zprávy Základní školy [REDAKCE] ze dne 24. 11. 2025 odvolací soud zjistil, že nezletilý M [REDAKCE] je žákem 2. třídy, je pečlivý a velmi snaživý. K výuce přistupuje s respektem, snaží se být komunikativní a kladně přistupuje k učivu, bohužel velmi šikovný chlapec při střídání škol prohlubuje nedostatky v oblasti výuky. Jeho chování k dospělým je kultivované, snaží se dodržovat školní pravidla. U nezletilého je patrné výrazné nadání, zejména v oblasti matematiky. Má potenciál dosahovat výborných výsledků, pokud je výuka kontinuální a probíhá v prostředí, které mu poskytuje stabilitu. V době, kdy nezletilý navštěvuje tuto školu, je zajištěna jeho docházka i příprava velmi dobře ze strany otce. Nezletilý má vždy veškeré potřebné pomůcky, připravenou svačinu, řádně plní domácí úkoly a aktivně se účastní všech třídních i školních aktivit. M [REDAKCE] ale vykazuje zvýšenou citlivost, emoční přetíženost a psychickou nestabilitu, která se silně projevuje zejména ve stresových či nejasných situacích. Na změny prostředí a požadavků reaguje přecitlivěle a úzkostně, často s nejistotou či zpomaleným tempem práce. Tyto projevy jsou konzistentní a zřetelné, přičemž dlouhodobé zatížení v podobě častého střídání škol má na jeho psychickou pohodu negativní a postupně se prohlubující dopad. V současné době M [REDAKCE] střídá dvě základní školy, které využívají rozdílné učebnice, výukové metody i tempo probírání učiva. Tato situace je pro dítě v jeho věku značně náročná. Důsledkem této nejednotnosti je narušení kontinuity učení, časté pocity nejistoty při plnění úkolů, postupné zpomalování pracovního tempa, drobné obtíže v oblastech složitějšího učiva, které by jinak odpovídaly jeho schopnostem. Ačkoli M [REDAKCE] má potenciál být žákem nadprůměrným až výborným, časté změny výukových systémů jeho výkon snižují a jeho výsledky se v praxi jeví jako průměrné až podprůměrné. Toto zatížení lze považovat za dlouhodobě neudržitelné. Ze zprávy dále vyplývá, že střídání škol má zásadní negativní dopad též na M [REDAKCE] sociální vazby. Přestože je sociálně zdatný a má zájem o vrstevníky i školní aktivity, nedokáže si udržet stabilní postavení v kolektivu, protože opakované změny prostředí mu brání v budování dlouhodobějších kamarádských vztahů. Ztráta těchto vazeb je u něj vnímána citlivě a výrazně dopadá na jeho emoční pohodu. Dlouhodobější absence (např. nemoc, prázdniny) jeho situaci dále komplikuje. S postupujícím věkem může tato nestabilita vést k prohlubování nejistoty, uzavřenosti a snížené sebedůvěře. S ohledem na M [REDAKCE] povahu, jeho zvýšenou citlivost, psychickou nestabilitu a potřebu stálého prostředí lze konstatovat, že současná situace střídání dvou škol je pro něj nevhodná jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

po stránce vzdělávací, tak sociálně-emoční. Dítě v jeho věku potřebuje jasně strukturovaný, jednotný vzdělávací systém, předvídatelné prostředí, pevné sociální vazby, stabilitu a bezpečí pro zdravý psychický vývoj. Opakované přizpůsobování se odlišným kolektivům, metodám a učebnicím je pro M. [redacted] značně zatěžující a již nyní se negativně odráží na jeho výkonu i emoční stabilitě.

22. Ze zprávy Základní školy a Materské školy [redacted] ze dne 22. 10. 2025 odvolací soud zjistil, že nezletilý se ve výuce snaží, ale jeho pracovní tempo je pomalejší. Písmo nemá ještě plně zvládnuté – písmena jsou často nestejná, obtížně čitelná a spojování není plynulé. Při psaní potřebuje vedení, trpělivost a individuální přístup. V ostatních předmětech dosahuje průměrných výsledků. Ve třídě se spíše drží stranou, má jen omezený okruh kamarádů, se kterými tráví přestávky. Do kolektivních her se zapojuje méně. Na dospělé reaguje pozitivně. Je citlivý, někdy reaguje emotivně na drobné neúspěchy nebo změny v běžném režimu. Je zřejmé, že potřebuje jistotu, klidné prostředí a předvídatelnost v denním režimu. Při změnách pobytu mezi rodiči bývá přechodově roztržitější. Střídavá péče po týdnu pro M. [redacted] představuje opakující se zátěž spojenou s přechody mezi dvěma prostředími a odlišnými režimy. Tato situace od něj vyžaduje zvýšenou míru přizpůsobivosti, což se může projevat kolísáním pozornosti a potřebou častější podpory dospělých. Změna školy přinesla další adaptační zátěž – nové prostředí, kolektiv i učební nároky. M. [redacted] se snaží, ale vykazuje známky citové i pracovní nejistoty. Tyto projevy jsou vzhledem k jeho věku a rodinné situaci pochopitelné. Dle třídní učitelky oba rodiče i škola poskytují dítěti maximální možnou podporu. Upevňují pracovní návyky a sociální vztahy. Zcela jednotný režim však nelze udržet.
23. Z vysvědčení nezletilého bylo zjištěno, že v 1. třídě ZŠ měl nezletilý M. [redacted] v prvním i druhém pololetí samé jedničky. Podle průběžné klasifikace v prvním pololetí školního roku 2025/2026 je ve čtvrtletí hodnocen rovněž samými jedničkami.
24. Odvolací soud dále provedl pohovor s nezletilým M. [redacted]. Ten uvedl, že je ve 2. třídě. Na otázku, jaké to je ve škole, odpověděl „nevím, nepamatuji si, mám špatnou paměť“. Poté uvedl, že je to lepší v [redacted], neví proč. Na otázku, zda má kamarády, opětovně odpověděl „nevím, už si nic nepamatuju“. Pak řekl jedno jméno, a to T. [redacted]. V Praze si nepamatuje kamarády, nemá tam kamarády. Na opakovaný dotaz uvedl „kamarády nemám, nepamatuji si“. Dále sdělil, že v [redacted] je lepší paní učitelka, je hodnější, méně křičí. Zároveň ale sdělil, že v Praze paní učitelka nekřičí. Na otázku, co je například lepší v pražské škole, uvedl „nevím, nic o ničem nevím“. Na dotaz, zda má kamarády v místech bydliště, uvedl „nevím o ničem, mimo školy nemám žádné kamarády“. M. [redacted] uvedl, že chodí na kroužky v obou školách stejně dnů, jsou v každé škole jiné. V [redacted] chodí na Minecraft a scratch junior, je to s tablety. V Praze chodí na šachy, zbytek kroužků si nepamatuje, neví úplně, na co jsou zaměřené. Na dotaz, co na kroužcích dělají, uvedl „sportujeme“. V průběhu protokolace toho, co v rámci pohovoru sdělil, se M. [redacted] zeptal, zda by mohl začít jinak, že by to chtěl říct jinak. Žádal, aby nebylo protokolováno, co uvádí. Na výzvu, co by chtěl říct jinak, M. [redacted] sdělil, že je to lepší v [redacted], chodí tam na kroužky scratch junior, Minecraft a šachy. U táty chodí na šachy, pak sportují, mají společné cvičení s tátou a poslední kroužek si nepamatuje. U mamky má brášku a bude mít ještě druhého brášku. Bráška D. [redacted] ho nezlobí, hrají si spolu někdy. Na dotaz soudu, zda si telefonuje s druhým rodičem, v jehož péči právě není, uvedl, že by si rád telefonoval, ale jeho mobil u mámy je v opravně, z mobilů rodičů nevolá. Dále sdělil, že u mamky je lepší, že má bráchy, u tatky po delším mlčení uvedl, že ho nic nenapadá. S tatkou D. [redacted] vychází v pohodě a dobře vychází i s partnerkou otce. U mamky má plyšáka jelena, se kterým spí, u tatky má válec, který je povlečený (blíže neuměl vysvětlit, o co jde), a s tím taky spí. Ve škole ho nejvíc baví družina u mámy, je to tam zábavnější, protože je to na konec dne a taky si třeba pohraje s nějakými dětmi. V Praze se ve družině víc střídají třídy, tam je to horší. Chodit do dvou škol mu úplně nevyhovuje, chtěl by chodit do té [redacted] školy. Nevyhovuje mu u táty družina, u mámy mu

vyhovuje všechno, nic na škole v [REDAKCE] mu nevádí. Na dotaz, zda s někým z rodičů nebo někým dalším hovořil o tom, jaké to bude u soudu, co může očekávat, uvedl: „Úplně jsme si o tom nepovídali.“ Na dotaz, zda mu někdo vysvětlil, proč jde k soudu a co od toho může čekat, uvedl: „Nic si nepamatuju“.

25. Při jednání před odvolacím soudem matka sdělila, že neví, jak jsou vysoké hypoteční splátky na úhradu hypotéky, kterou si s partnerem vzali na koupi rodinného domu v [REDAKCE], ale celkové náklady na bydlení včetně splátky na hypotéku jsou vysoké, kolem 50 000 Kč. Splátky jsou hrazeny, matka ale na jejich úhradu ničím nepřispívá, protože nemá z čeho. Pobírá pouze rodičovský příspěvek asi 6 200 Kč měsíčně. Nárok na dávky v mateřství v souvislosti s narozením dalšího očekávaného dítěte nemá, nadále bude pobírat pouze rodičovský příspěvek, přitom neví, zda v případě narození dalšího dítěte bude vyšší.
26. V řízení bylo prokázáno, že rodiče se v péči o nezletilého střídají v týdenním intervalu. Každý z rodičů je schopen a nadále má zájem zajistit řádnou péči o syna. Rovněž nezletilý má pozitivní vztah jak k matce, tak k otci. Je žákem 2. třídy základní školy, přičemž v souvislosti s dosud realizovanou střídavou péčí navštěvuje dvě základní školy, a to v době péče otce Základní školu [REDAKCE] a v době péče matky Základní školu [REDAKCE]. Tato situace nezletilého nepřiměřeně zatěžuje, negativně ovlivňuje jeho vzdělávání (rozdílné učebnice, výukové metody) a negativní dopad má i na jeho sociální vazby (zapojení do kolektivu a udržení stabilního postavení v něm). U každého z rodičů dochází do kroužků. V řízení bylo dále prokázáno, že matka žije s partnerem Ing. M. [REDAKCE] G. [REDAKCE], s nímž má syna D. [REDAKCE]. Z důvodu péče o něho je na rodičovské dovolené a pobírá rodičovský příspěvek 6 200 Kč. Spolu s partnerem si koupili rodinný dům v [REDAKCE], který financovali pomocí hypotečního úvěru ve výši 7 000 000 Kč. Hypoteční splátky činí 36 440 Kč měsíčně. Otec má vyživovací povinnost jen k nezletilému M. [REDAKCE]. Příjem otce dle daňového přiznání v roce 2024 činil 785 108 Kč, výdaje činily 471 065 Kč a daň činila 15 510 Kč.
27. Soud prvního stupně po právní stránce posuzoval věc úpravy péče o nezletilého M. [REDAKCE] podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.) ve znění účinném do 31. 12. 2025, odvolací soud však s ohledem na novelu tohoto zákona účinnou od 1. 1. 2026 věc po právní stránce posuzoval již podle občanského zákoníku ve znění účinném od 1. 1. 2026.
28. Podle § 909 o. z., změní-li se poměry a nedohodnou-li se rodiče o výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti, rozhodne o tom soud i bez návrhu.
29. Podle § 907 o. z., dohodnou-li se na tom rodiče, soud rozhodne, že dítě zůstává v péči obou rodičů, aniž by určoval rozsah péče o dítě každého z nich. (odst. 1) Nerozhodne-li soud podle odstavce 1, určí rozsah péče o dítě každého z rodičů, a to s uvážením zájmu dítěte. (odst. 2) Je-li to nutné v zájmu dítěte, může soud určit podmínky péče rodiče o dítě, zejména místo, kde smí či nesmí rodič o dítě pečovat, nebo osoby, které smějí, popřípadě nesmějí být při péči přítomny. (odst. 3) Je-li to nutné v zájmu dítěte, může soud upravit nepřímý styk rodiče s dítětem nebo právo rodiče na informace o dítěti po dobu, po kterou o dítě pečuje druhý rodič, popřípadě určit i podmínky tohoto styku. (odst. 4)
30. Rozsudkem Okresního soudu Praha – západ ze dne 15. 9. 2022, č. j. 27 Nc 46/2021-433, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2023, č. j. 126 Co 16/2023-651, byl nezletilý M. [REDAKCE] svěřen do střídavé péče rodičů s intervalem střídání po týdně a rovnoměrným střídáním o velikonočních, letních a vánočních prázdninách. Od té doby nastala změna poměrů, kdy nezletilý zahájil povinnou školní docházku a v důsledku střídavé péče od počátku navštěvuje dvě základní školy (u otce Základní školu [REDAKCE] a u matky Základní školu [REDAKCE]). Tato situace jej však nepřiměřeně zatěžuje. Odvolací soud již v usnesení ze dne 21. 1. 2025, č. j. 32 Co 255/2024-966, kterým zrušil předchozí rozhodnutí Okresního soudu Praha – západ ve věci změny péče, uvedl: „Jak vyplývá ze zpráv obou základních škol, střídání škol negativně

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

nezletilého ovlivňuje, a to jak v oblasti sociální integrace, tak v oblasti výuky. Pravidelné týdenní absence v každé škole v důsledku střídání škol mají za následek obtížné začleňování nezletilého do obou školních kolektivů. Při vytváření kamarádských vztahů mezi spolužáky má význam pravidelný každodenní kontakt. Děti se logicky příliš nevážou na někoho, koho vidají jen v omezeném rozsahu, s jehož přítomností nemohou počítat. Naopak navazují kamarádské vztahy s tím, koho vidají pravidelně. Nezletilý M. [redacted] proto v důsledku střídání škol nemá své pevné místo ani v jednom kolektivu spolužáků, ač o jejich přátelství a pozornost stojí. Problémy v důsledku docházky do dvou škol se projevují/mohou projevit i v oblasti výuky. Různé školy mají různé vzdělávací plány, různé metody výuky, a jejich neustálá změna a potřeba přizpůsobení se jim v té které škole pro dítě představuje značnou zátěž. Ta se může stupňovat při zvyšující se náročnosti učiva. Je proto nutné v zájmu nezletilého, jeho zdravého vývoje zajistit, aby těmto negativním účinkům nebyl vystaven, aby mohl navštěvovat jen jednu základní školu.“ Zároveň odvolací soud tehdy uzavřel, že problém se školní docházkou nezletilého je namísto řešit změnou rozsahu péče každého z rodičů (neprobíhá-li žádné řízení ohledně docházky nezletilého do základní školy, které lze zahájit jen na návrh zákonného zástupce). Od těchto závěrů nemá odvolací soud důvod se odchýlit ani v současné době. Naopak, jak vyplývá ze zpráv obou základních škol, dosahuje M. [redacted] pouze průměrných výsledků, a to i dle zprávy ZŠ [redacted], byť podle průběžné klasifikace je hodnocen samými jedničkami. Přitom má potenciál být žákem nadprůměrným až výborným, jak vyplývá ze zprávy ZŠ [redacted]. To je důsledkem nejednotnosti výuky, kdy každá ze škol využívá rozdílné učebnice, výukové metody i tempo probírání učiva. U nezletilého tato situace způsobuje kolísání pozornosti, zpomalování pracovního tempa, drobné obtíže v oblastech složitějšího učiva, které by jinak odpovídaly jeho schopnostem, a v důsledku kterých se jeho výsledky v praxi jeví jako průměrné až podprůměrné. Nadále pak má střídání škol negativní dopad i na sociální vazby nezletilého, na jeho emoční pohodu, jak rovněž vyplývá ze zpráv obou základních škol (i přes svůj zájem si nedokáže udržet stabilní postavení v kolektivu a vytvářet si dlouhodobější kamarádské vztahy, spíše se drží stranou, do kolektivních her se zapojuje méně). Lze tudíž uzavřít, že docházka do dvou základních škol nezletilého nepřiměřeně zatěžuje, a to jak v oblasti sociální integrace, tak v oblasti výuky. Nelze akceptovat námitku matky, že nezletilý toto uspořádání zvládal, byl na něj zvyklý a nevykazoval žádné závažnější potíže (případné problémy matka označila za drobné s tím, že vznikají z podstaty střídavé péče). Takové tvrzení matky je v příkrém rozporu se zprávami obou základních škol. Z nich je naopak zřejmé, že negativní dopad střídání škol na nezletilého se postupně prohlubuje. Toto je zřejmé zejména v oblasti výuky, jak se podává ze zpráv základních škol z ledna 2025 (po prvním pololetí 1. třídy) a z listopadu, resp. října 2025 (po prvním čtvrtletí 2. třídy), kdy již lze při náročnějším učivu hodnotit důsledky rozdílných požadavků každé ze škol (nezletilý i přes své schopnosti vykazuje pouze průměrné i podprůměrné výsledky). V důsledku toho je v zájmu nezletilého nutné změnit předchozí rozhodnutí upravující péči o něho a nově péči rodičů upravit tak, aby nadále nezletilý mohl navštěvovat pouze jednu základní školu.

31. Vzhledem k novele občanského zákoníku účinné od 1. 1. 2026, která opustila dosavadní formy péče (péče jednoho z rodičů, střídavá péče, společná péče), je nutné při absenci dohody rodičů určit rozsah péče o nezletilého každého z rodičů (§ 907 odst. 2 o. z.). Odvolací soud přitom zohlednil, že každý z rodičů je schopen a má zájem nadále nezletilému zajistit řádnou péči. Rovněž nezletilý má rád oba rodiče, má rád bratra D. [redacted], kterého má u matky, a pozitivní vztah má i k partnerům rodičů. U každého z rodičů má zajištěnou docházku do školy, přičemž každá z těchto škol poskytuje vzdělání na odpovídající odborné i pedagogické úrovni (i přes zdůrazňování předností té které školy ze strany rodičů se nepodávají žádné pochybnosti o kvalitě žádné z nich). U každého z nich má také zajištěny mimoškolní aktivity. Při určení rozsahu péče každého z rodičů odvolací soud dále zohlednil skutečnost, že matka v průběhu celého řízení primárně zdůrazňovala a zdůrazňuje své zájmy a prosazuje zájmy a potřeby své současné rodiny. Při jednání před soudem prvního stupně uvedla, že si nepřije, aby nové uspořádání zasahovalo

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

do její rodiny každodenním dojížděním a dovážením nezletilého. Prosazovala předávání syna v sobotu s tím, že předávání ve všední den (v pátek) jí nevyhovuje, protože předávání zajišťuje její partner z důvodu její péče o mladšího syna, partner pracuje do 17 hodin a následně ještě rodina večerí, uspává atd., takže předávání v 18 hodin (jak bylo otcem navrhováno namísto soboty v 11 hodin) by výrazně zasahovalo do režimu dětí, a dříve to není možné z důvodů na straně partnera matky. Nyní v odvolání kromě jiného namítla nevhodnost předávání ve 14 hodin, a to s ohledem na odpolední spánek mladšího syna. Pokud nezletilý M. onemocněl, matka ho odmítla převzít do péče a ponechala ho v péči otce, což odůvodnila nutností chránit sebe s ohledem na pokročilé těhotenství a dále chránit všechny děti. Pokud měl být nezletilý na základě soudem uděleného souhlasu očkovan (matka s očkováním nesouhlasila), rozhodla se matka nezletilého ponechat u otce celý měsíc, aby se ona a její mladší syn nenakazili viry z vakcíny. Nakonec otcí, který si mezitím zajistil podmínky pro péči, oznámila, že si syna převezme, ve skutečnosti však o něho nepečovala, nezletilý s ní ani s jejím mladším synem (svým bratrem) nebyl v osobním kontaktu, o M. pečoval partner matky. V přístupu matky při řešení situace tak zcela absentuje ohled na zájmy všech zúčastněných, a to včetně nezletilého M. (odmítání péče v době jeho nemoci, po očkování, dřívějšího přebírání do péče), a naopak je zjevné prosazování vlastních zájmů tak, aby byla co nejméně zatížena její současná rodina. V případě řešení, které matce nevyhovuje, matka vysvětluje, proč takové řešení není možné, místo aby projevila snahu a ochotu najít řešení vhodné nejen pro ni. Ostatně i matkou prosazované zachování docházky nezletilého do dvou základních škol a bagatelizování problémů, které taková docházka přináší, je primárně motivováno zájmem matky, nikoli nezletilého (z důvodů výše uvedených). Odvolací soud tudíž s ohledem na dosavadní zkušenosti a praxi v péči o nezletilého a přístup matky, kdy se rodiče střídali, avšak v případě nemoci péči zajišťoval otec (matka jej odmítla převzít), určil rozsah péče rodičů tak, že převážně péči bude zajišťovat otec. Péče matky byla určena jednou za 14 dní od pátku, a to od 16 hodin s ohledem na námitku matky o nemožnosti přebírání již ve 14 hodin, a do neděle do 18 hodin. Dále byl určen rozsah péče rodičů v době prázdnin, a to rovnoměrně v době jarních, velikonočních, letních a vánočních prázdnin. V době podzimních prázdnin byla upravena pouze péče matky s ohledem na užší rozsah její péče v průběhu roku. Takový rozsah péče každého z rodičů je dle názoru odvolacího soudu souladný se zájmem nezletilého M., který má rád oba rodiče, u obou je spokojený a má zajištěné veškeré potřeby, přičemž mu takto bude umožněna docházka pouze do jedné základní školy. Odvolací soud tudíž změnil předchozí rozhodnutí o péči o nezletilého a v souladu s ustanovením § 907 odst. 2 o. z. určil rozsah péče každého z rodičů o nezletilého. V souvislosti s tím pak upravil též místo předávání nezletilého, a to tak, že se na předávání budou podílet oba rodiče. Nezletilého si vždy převezme rodič, jehož péče začíná, v místě bydliště rodiče, jehož péče končí.

32. Odvolací soud současně při vědomí narušení vzájemných vztahů rodičů a s ohledem na incident, ke kterému došlo při předávání nezletilého mezi otcem a partnerem matky, uložil každému z rodičů, aby se v souvislosti s předáváním nezletilého do péče druhého rodiče zdržel projevů, které by negativně mohly působit na nezletilého a narušit jeho psychickou pohodu. Pokud rodič předáním či převzetím nezletilého pověří jinou osobu, je odpovědný za to, že i tato osoba bude uloženou povinnost respektovat.
33. Odvolací soud dále s ohledem na větší rozsah péče otce upravil v souladu s ustanovením § 907 odst. 4 o. z. nepřímý styk matky s nezletilým v době péče otce prostřednictvím videohovoru přes aplikaci WhatsApp. Termín tohoto styku byl ponechán prioritně na dohodě rodičů s tím, že pro případ nedostatku dohody rodičů ohledně této otázky byl stanoven konkrétní termín a podmínky jeho realizace.
34. Námitky matky, že soud ignoroval přání nezletilého a nerespektoval jeho vztah k bratrovi D., nejsou způsobilé ovlivnit závěr o vhodnosti většího rozsahu péče otce. Vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

k tomu, že matka poukazovala na to, že se soud nezabýval tím, co si přeje sám nezletilý, odvolací soud provedl pohovor s nezletilým M. Ten sice po řádném poučení s pohovorem souhlasil, nicméně vyjadřoval se velmi úsečně, leckdy až drze. Z jeho projevu však rozhodně nevyplynula jednoznačná a přesvědčivá preference žádného z rodičů. Ve vztahu k bratrovi D. pouze uvedl, že si s ním někdy hraje, a na dotaz, co je lepší u mamky a co u tatky, řekl, že u mamky je lepší, že tam má bratra. Odvolací soud jakkoli nezpochybňuje význam sourozeneckých vztahů z hlediska nejlepšího zájmu dítěte, nicméně jeho zachování nevyžaduje každodenní osobní kontakt sourozenců, jsou-li jejich vztahy udržovány jiným přiměřeným způsobem. Na základě úpravy péče rodičů v daném případě budou sourozenecké vztahy nezletilého M. s bratrem D. zachovány a rozvíjeny právě v souvislosti s péčí matky.

35. Způsobilou ovlivnit výše uvedené závěry odvolacího soudu není ani námitka matky týkající se bydliště nezletilého s tím, že se původně rodiče shodli na malém městě na Praze – západ, nikoli v hlavním městě Praze, a že by poslední dohoda rodičů měla být respektována. V tomto směru odvolací soud poznamenává, že to byla matka, kdo se s nezletilým bez souhlasu otce a v rozporu s dohodou rodičů odstěhoval do v okrese Pardubice, tedy cca 140 km (proto také bylo matce předběžným opatřením uloženo navrátit nezletilého do původního bydliště). Skutečnost, že dnes matka bydlí v okrese Praha – západ, tak rozhodně není projevem respektu matky k původní dohodě rodičů.
36. V souvislosti s novou úpravou péče rozhodoval odvolací soud i o výživném rodičů, přičemž při zohlednění rozsahu péče každého z rodičů uzavřel, že je nutné určit výživné matce. Otec s ohledem na rozsah péče svoji vyživovací povinnost plní dostatečně právě výkonem osobní péče o nezletilého. Podle názoru odvolacího soudu odpovídá zákonným hlediskům pro stanovení výživného podle § 913 a 915 o. z. výživné stanovené matce ve výši 2 400 Kč měsíčně. Při posuzování schopností, možností a majetkových poměrů rodičů odvolací soud vycházel z toho, že matka je na rodičovské dovolené s nezletilým D. a pobírá rodičovský příspěvek ve výši 6 250 Kč měsíčně. Žije ve společné domácnosti s otcem nezletilého D., který vykazuje čistý měsíční příjem cca 60 000 Kč (při ročních příjmech v roce 2023 ve výši 1 984 750 Kč a výdajích uplatňovaných v paušální výši 60 %, tj. 1 190 850 Kč, příjem svého partnera za rok 2024 matka odmítla doložit). Vzhledem k tomu, že matka s partnerem žije ve společné domácnosti a on se podílí na úhradě společných výdajů, je nutné k příjmu partnera přihlížet, jak správně uzavřel i soud prvního stupně, neboť společné soužití ovlivňuje/zvyšuje životní úroveň matky. Partner matky splácí úvěr, který si společně s matkou vzali na koupi domu v ve výši 7 000 000 Kč, přičemž měsíční splátky činí 36 440 Kč s konečnou splatností do 15. 3. 2055. Celkové náklady matčiny rodiny na bydlení včetně splátky úvěru činí měsíčně cca 50 000 Kč. Přitom matka se na úhradě splátek úvěru jakkoli nepodílí, jak uvedla, a zjevně se s ohledem na svůj příjem nepodílí ani na dalších nákladech na bydlení. V důsledku toho s ohledem na životní úroveň matky lze při stanovení výživného vycházet z toho, že matka může mít k dispozici cca 20 000 Kč měsíčně. Ohledně majetkových poměrů matky bylo zjištěno, že společně se svým partnerem vlastní dům v, kde rodina nyní žije, dále matka vlastní část rodinného domu v, ve kterém žije její matka. Otec dle daňového přiznání za rok 2024 měl příjem 785 108 Kč, výdaje uplatňuje v paušální výši 60 %, tj. 471 065 Kč, základ daně činil 314 043 Kč a daň 15 510 Kč. V podstatě stejného příjmu dosahoval i v době předchozího rozhodnutí, kdy bylo uzavřeno, že je schopen dosahovat příjmu cca 50 000 Kč měsíčně čistých. Odvolací soud dále zohlednil, že otec má vyživovací povinnost pouze k nezletilému M., matka ještě k nezletilému D. Rovněž zohlednil odůvodněné potřeby nezletilého, které jsou dány věkem, školními povinnostmi a mimoškolními aktivitami. Uzavřel, že zákonným hlediskům pro stanovení výživného podle § 913 a 915 o. z. při zohlednění tabulek Ministerstva spravedlnosti pro výpočet výživného odpovídá s ohledem na rozsah péče každého z rodičů výživné matky ve výši 2 400 Kč měsíčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

37. Odvolací soud se ztotožňuje s rozhodnutím soudu prvního stupně, pokud nahradil souhlas matky ve věci školní docházky (s ukončením školní docházky nezletilého v Základní škole a mateřské škole [redacted] a s jeho školní docházkou od školního roku 2025/2026 v Základní škole [redacted]). Volba školy nezletilého dítěte je významnou záležitostí, na které se rodiče musí dohodnout, a pokud se nedohodnou, rozhodne o ní soud (§ 877 o. z.). Rodiče se na docházce nezletilého do školy nedohodli. Aktuálně nezletilý v důsledku dříve upravené střídavé péče rodičů navštěvuje obě základní školy, avšak střídání škol jej nepřiměřeně zatěžuje, jak je odůvodněno výše. Je proto nutné zajistit, aby nadále mohl navštěvovat pouze jednu školu. Vzhledem k rozsahu péče každého z rodičů, kdy péči bude převážně zajišťovat otec (matka jen o víkendech jednou za 14 dní), je v zájmu nezletilého, aby nadále navštěvoval Základní školu [redacted], tedy školu dle místa bydliště u otce. Tato škola také poskytuje (stejně jako základní škola v [redacted]) vzdělání na odpovídající odborné i pedagogické úrovni. Soud prvního stupně tudíž nepochybil, když souhlas matky ve věci školní docházky nahradil.
38. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích I. až III. podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil a ve výrocích IV. a V. podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
39. Vzhledem k tomu, že odvolací soud částečně změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval znovu o nákladech řízení před soudy obou stupňů, a to podle § 224 odst. 2 za použití § 151 odst. 1 o. s. ř. a § 23 z. ř. s. s tím, že účastníci se práva na jejich náhradu vzdali a vzhledem k tomuto typu řízení ani neshledal okolnosti, které by odůvodňovaly jiné rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze ji vymáhat cestou výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Nebude-li dobrovolně plněno soudní rozhodnutí o péči o nezletilého, lze nařídit výkon rozhodnutí ukládáním pokut nebo odnětím dítěte, případně je-li to účelné nařízením některého z dalších opatření ve smyslu § 503 z. ř. s. (první setkání s mediátorem, plán navykacího režimu, styk pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí, povinné setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie).

Praha 20. ledna 2026

Mgr. Jana Boudová Zvěřinová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová